

Leneșul, colegul care te ține după program

Ipocrizie Acest tip de personaj „toxic“ te obligă să faci ore suplimentare, deși, la final, tot el este mai bine văzut. Mai mult, adesea leneșul câștigă mai bine decât tine

O mare parte din stresul de la birou este generat de colegi și de superiori, mai ales că nu există colective ideale. Cu ajutorul specialiștilor, „Adevărul“ a stabilit 12 categorii de colegi toxici, pe care le-a prezentat recent pe scurt. Acestea sunt:

- 1 Bârfitorul
- 2 Încurcă-lume
- 3 Parvenitul
- 4 Atotștiutorul
- 5 Antisocialul
- 6 Carieristul
- 7 Leneșul**
- 8 Obsedatul de control
- 9 Lingăul
- 10 Negativistul
- 11 Prețiosul
- 12 Tipicarul

Apare la serviciu atunci când toată lumea și-a luat deja în primire sarcinile de lucru. E obosit, îngândurat, fără vlagă, chiar de la începutul programului. Oftează când își vede agenda încărcată pe ziua respectivă și se retrage la o cafea. Dă să înceapă treaba, dar își amintește că nu a sunat pe nimeni, așa că se mai retrage o dată.

Până la prânz, când toți ceilalți sunt sătui de muncă, el a bifat fâșăitul dintr-un birou într-altul cu câteva hârtii în mână și vorbitul la telefon. Apoi merge la masă, hămesit de atâta umblat. Se întoarce la birou cam moleșit. Ar vrea să tragă un pui de somn, însă cum compania nu s-a gândit și la nevoile lui, ci numai cum să-l exploateze, se resemnează să trimită mesaje cu ajutorul aplicațiilor online. El este Leneșul, acel personaj care exasperează aproape fiecare colectiv.

Plimbă hârtiile dintr-un birou într-altul

Specialiștii în resurse umane recunosc un Leneș la interviul de angajare după cât de greu se decide asupra fixării întâlnirii și după vehemența cu care vorbește despre orarul de muncă. Atunci când îl întâlnesc deja în cadrul companiei, profesioniștii îl identifică după numărul de plimbări pe care le face prin companie, cu hârtiile la purtător.

„Leneșul este tipul acela de coleg care reușește cu măiestrie să se sustragă sarcinilor zilnice de muncă. Și nu o face oricum: are grijă să le dea celorlalți impresia că muncește chiar foarte mult. La nevoie, plimbă o hârtie de colo-colo sau își ia o mină de om îngândurat“, creionează portretul acestui coleg „toxic“ Daniela Necefor, specialist în resurse umane.

Ea adaugă că, adesea, Leneșul se plânge de volumul de muncă pentru a primi compătimirea colegilor săi. Și nu oricum, ci sub forma unui ajutor concret în finalizarea muncii sale începute cu obidă. „Atunci când îi ceri să facă ceva în plus, se mobilizează numai dacă are siguranța că va fi răsplătit la salariu“, observă Necefor.

Mai mult, Leneșul consideră că pachetul salarial este intangibil. Pentru el este suficient să se

deplaseze de acasă la birou și înapoi pentru a-și încasa banii.

Are stofă de șef

Ca asistentă de avocat, Maria Costaiचे (23 de ani) a simțit pe pielea ei cum este să lucrezi cu un Leneș. „Îmi pune mie totul în cârcă doar ca să aibă el timp suficient să o ardă aiurea. Venea la serviciu cu o oră înainte să mi se termine mie programul și atunci zicea «hai să verificăm!», numai că și asta tot în seama mea pica“, povestește tânăra.

Crede că la vremea respectivă nu avea alternativă. Voia să învețe meserie, dar având „norocul“ să o facă de la un avocat fără prea mult interes față de meserie în sine, a ajuns în scurt timp să se simtă epuizată fizic și psihic.

Acum mărturisește că este mult mai atentă la alegerea unui colectiv. Mai mult decât salariul pe care ar urma să-l câștige, tânăra își dorește să lucreze cu adevărați profesioniști.

Acest coleg se fofilează cu măiestrie, deși se plânge că muncește din greu.

Daniela Necefor
managing partner
Total Business Solutions

Trândăveala ca virtute

În statistici, românii sunt printre cei mai harnici europeni. Potrivit unui studiu realizat de Fundația Europeană pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață, românii petrec, în medie, 71 de ore pe săptămână la serviciu, pe drum înspre casă și înapoi la locul de muncă sau realizând treburile gospodărești.

Asta în măsura în care media europeană a fost stabilită la numai 58 de ore. Chiar și așa, realitățile socio-economice din țară i-au convins pe unii angajați că „numai proștii muncesc“. Pe forumurile de discuții despre locuri de muncă și colective, românii arată că în Maramureș, de pildă, cei care sunt întrebați ce fac, nu mai răspund instinctiv „bine“, ci „ia, orice, numai să nu muncesc“.

Cum ajunge leneșul să fie promovat

Principala frustrare pe care o provoacă un coleg leneș este că, de cele mai multe ori, ajunge să câștige mai bine decât colegii săi. Asta chiar și atunci când munca se realizează în echipă, iar colegii sunt nevoiți să lucreze peste program ca să termine proiectele la timp. Secretul său: o bună relație cu superiorii.

„Leneșul știe destul de bine să se bage pe sub pielea șefului. Fie că îi face complimente de câte ori se ivește ocazia sau își ia rolul de informator principal, Leneșul caută să se facă util altfel decât prin muncă în companie“, susține Daniela Necefor.

Strategie cu repercusiuni

De altfel, specialiștii în resurse umane arată că una din strategiile preferate ale șefilor cu frică de pierderea scaunului este să-și apropie un astfel de angajat și să-l promoveze pentru a se asigura, la rândul lor, că nu le amenință nimeni funcția. „Un șef cu un subaltern de tipul colegului leneș stă liniștit pentru că știe că prin natura lucrurilor, acesta nu vrea să-i ocupe postul. Astfel, toată lumea are de câștigat“, mai arată Necefor.

Din păcate însă, reprezentanții birourilor de resurse umane susțin că asta este cauza pentru care cei mai buni angajați se vor decide după o anumită perioadă de timp să renunțe la joburile lor chiar dacă nu au o ofertă concretă din altă parte. „Cei muncitori ajung să se simtă frustrați. Asta pentru că fiind remunerați mai puțin și muncind mai mult, au tot timpul impresia că munca lor nu este apreciată în niciun fel“, explică Necefor.

„Toxicitatea“ acestui tip de coleg vine și din faptul că se crede cel mai bun, mai arată specialiștii. „Un coleg leneș se va plânge mai mereu că muncește cel mai mult dintre toți și că în ciuda acestui fapt, nu este destul de apreciat“, precizează un alt specialist în resurse umane care nu și-a dezvăluit identitatea, din cauza politicii interne a companiei pentru care lucrează

Fără identitate

Colegul leneș nu are o vârstă sau un sex anume, susțin specialiștii în resurse umane. În rolul acestui coleg „toxic“ intră deopotrivă angajații tineri, foarte atenți la programul de muncă și la pachetul salarial, dar și cei peste 40 de ani, care au preluat obiceiul de a se fofila de la muncă din perioada comunistă, când chiulul era la ordinea zilei.

Cum faci să nu-i calci pe urme

Atitudinea unui coleg poate afecta întreaga atmosferă de lucru

Atmosfera de la serviciu este extrem de importantă întrucât de ea depinde calitatea muncii, susțin specialiștii în psihologia de grup. „O nemulțumire a unui individ se transmite și ajunge să-și pună amprenta asupra întregului colectiv, în timp, dacă șeful nu știe să gestioneze problema“, explică psihologul Cătălina Hetel.

Un șef ideal este cel care cunoaște limitele subalternilor săi. „Am întâlnit destul de des oameni care se simțeau frustrați pentru că nu erau apreciați de șefii lor și care-și pierduseră încrederea de sine“, mai spune Hetel.

Specialistul consideră că este extrem de dificil pentru un individ să se rupă de atmosfera de la birou și să-și stabilească propriul set de priorități.

„Ideal ar fi ca fiecare să știe exact care este obiectivul pe care vrea să-l atingă, în cât timp și cum anume. Numai așa ar putea să treacă mai ușor peste neînțelegerile generate de un colectiv neomogen“, arată psihologul.

Hetel mai spune că, în măsura în care ne-am autoevalua, am putea să ne păstrăm cât mai fidelă imaginea și respectul față de sine. În caz contrar, cel mai bine pentru noi ar fi să ne schimbăm locul de muncă.